

สภาพและแนวทางแก้ไขปัญหาการอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

THE CONDITION AND GUIDE WAY FOR CORRECT PROBLEM ABOUT SPELLING
WORD FOR READING AND SPELLING WORD FOR WRITING IN ELEMENTARY
STUDENT AT PRIMARY SCHOOL IN DEPARTMENT OF EDUCATION BANGKOK
METROPOLITAN ADMINISTRATOR

นายณัฐพงศ์ เชื้อเพชร*

Nattapong Chuapetch

ดร.ยรรยวัฒน์ คล้ายมงคล**

Yurawat Klaimongkol, Ph.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและแนวทางในการแก้ไขปัญหาการอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจโดยใช้วิธีการศึกษาวิจัยหลากหลายวิธี ได้แก่ การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมและการใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพปัญหาเรื่องการสอนอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร มีดังนี้ 1) ครูที่สอนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษา (ป.1-3) ไม่ได้สอนในวิชาภาษาไทยแต่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างอื่นในโรงเรียน 2) ครูที่สอนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษา (ป.1-3) ไม่ได้จบเอกภาษาไทย จึงไม่รู้หลักในการสอนวิชาภาษาไทย 3) นักเรียนที่โรงเรียนรับเข้ามามีหลากหลายปัญหา ได้แก่ เป็นบุตรของแรงงานต่างด้าว มีสถานะเรียนรู้อำนาจ เป็นเด็กพิเศษทั้งที่มีใบรับรองแพทย์และไม่มี 4) เวลาที่ครูจะได้อ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำไม่ได้มีจำกัด เพราะมีภาระงานทั้งภายในและภายนอกหน่วยงานมากมาย 5) ขาดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำในโรงเรียนเนื่องจากข้อจำกัดเรื่องงบประมาณ บุคลากรและเวลา รวมถึงความตระหนักในปัญหาที่เป็นอยู่ 2. แนวทางการแก้ไขปัญหการสอนอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร มีดังนี้ 1) ครูที่สอนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษา (ป.1-3) ควรเป็นครูที่จบเอกภาษาไทยซึ่งรู้หลักในการสอนวิชาภาษาไทยโดยเฉพาะเรื่องการอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำ 2) การสอนอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำต้องอาศัยการฝึกฝนบ่อยๆ วันละ 5-10 นาที และควรทำต่อเนื่อง 3) ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยควรได้รับการอบรมเรื่องเทคนิคการสอนและการสร้างนวัตกรรมที่ส่งเสริมการอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำอย่างต่อเนื่อง 4) ผู้เกี่ยวข้องทุกคนไม่ว่าจะเป็นครูท่านอื่น ผู้ปกครอง ชุมชนควรร่วมมือกันในการส่งเสริมความสามารถในการอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำของเด็กจนกว่าจะสามารถอ่านออกและเขียนได้เพื่อต่อยอดการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น 5) ฝ่ายบริหารควรมีนโยบายในการลดภาระงานที่ไม่จำเป็นของครูลงแต่เพิ่มประสิทธิภาพเชิงวิชาการด้วยการให้ครูได้มีเวลาในการพัฒนาและแก้ปัญหาเด็กอ่านไม่ออกและเขียนไม่ได้ 6) ควรมีการส่งเสริมให้มีการผลิตสื่อการสอนและนวัตกรรมที่ช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำได้ในรูปแบบที่ทำให้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนานและเพลิดเพลินแต่ได้รับความรู้โดยไม่รู้สึกว่าเป็นการเรียน 7) วิธีการสอนอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำที่ได้ผลมากที่สุดคือการสอนแบบแจกลูกสะกดคำ

* นิสิตมหบัณฑิตสาขาวิชาประถมศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address: natta-kung@hotmail.com

**อาจารย์ประจำสาขาวิชาประถมศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address: yurawat.k@chula.ac.th

Abstract

The purposes of this research were to study about the condition and guide way for correct problem about spelling word for reading and spelling word for writing in elementary student at primary school in Department of Education Bangkok Metropolitan Administrator. This research used qualitative research approach by using multi-method consisted of interviewing the professional teachers, interviewing the specialists in teaching, non-participation observation and using questionnaire. Data were analyzed by using the method of content analysis.

The research finding were as follows : 1. The condition about spelling word for reading and spelling word for writing in elementary at primary school in Department of Education Bangkok Metropolitan Administrator were 1) The teacher who taught in Thai-language subject at the early level of elementary (protom1-3) did not have the chane to teach this subject because they did have to do another task in school. 2) The teacher who taught Thai-language subject at the early level of elementary (protom1-3) did not graduate in Thai-language Teaching Major so they did not have knowledge about Thai-language did Teaching. 3) The students that enrolled for study in the school had many problem such as student's were migrant workers, studnets were slow learner, students were special need children who had doctors's guarantee and did not have yet. 4) The teacher not have a time for remedial student cannot spelling word for reading and cannot spelling word for writing. Because the teacher have a many burden inside and outside school. 5) Lack off an activities for development spelling word for reading and cannot spelling word for writing. Because the school were limited in budget, person, time and realize in the problem. 2. The guide way for correct problem about spelling word for reading and spelling word for writing in elementary at primary school in Department of Education Bangkok Metropolitan Administrator were 1) The teacher who teaching in Thai-language subject on the first level of elementary (protom1-3) must graduate in Thai-language Teaching Major and have knowledge concept in Thai-language Teaching especially spelling word for reading and spelling word for writing. 2) In the way for successful about spelling word for reading and spelling word for writing must have usually practice, every day and used 5-10 minute by continuous doing. 3) The Thai-language Teacher should to get tanning about Technic and Build innovative for development spelling word for reading and spelling word for writing. 4) Every person be it another teacher in school, parents, community should to cooperative in development abilities of spelling word for reading and spelling word for writing when they can read and write by self for higher-education in the future. 5) The executive should have the policy for decrease the teacher task in not need and increase a quantity in education by get a time for teacher help a student that have a problem. 6) Have an opportunities for teacher make a education-material and innovation for help the student spelling word for reading and spelling word for writing, by the way play and learn, feel playing more learning. 7) The most effective way for teaching student to spelling word for reading and writing were Phonics and spelling word.

คำสำคัญ: ปัญหา/แนวทางแก้ไข/อ่านสะกดคำ/เขียนสะกดคำ

KEYWORDS : CONDITION OF PROBLEM / GUIDE WAY FOR CORRECT PROBLEM / SPELLING WORD FOR READING / SPELLING WORD FOR WRITING

บทนำ

ทักษะการอ่านออกและเขียนได้เป็นส่วนประกอบหนึ่งในหลายๆ ทักษะที่สำคัญของการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพราะการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ตลอดทั้งชีวิตจากการแสวงหาและเรียนรู้ การอ่านออกเขียนได้ หรือ (Literacy) เป็นเครื่องมือสำคัญในการรับข้อมูลข่าวสารในรูปแบบต่างๆ ที่มีความแตกต่างไปจากรูปแบบที่เป็นเอกสาร หนังสือ สิ่งพิมพ์ ฯลฯ แต่สิ่งเหล่านี้อาจยังไม่เพียงพอสำหรับการใช้เป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ในช่วงเวลานี้ แต่ต้องมีทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้วย โดยเฉพาะทักษะที่สมควรเพิ่มขึ้นไปอีกคือ ทักษะ แรงบันดาลใจ ทักษะการเรียนรู้ (Learning Skill) และคุณสมบัติความเป็นมนุษย์ (วิจารณ์ พานิช, 2556) นอกจากนี้ทักษะในด้านการรู้หนังสือแล้ว การเรียนรู้เพื่อให้ได้วิชาแกนและแนวคิดสำคัญในศตวรรษที่ 21 จะต้องมีความเสริมเพิ่มเติมเข้าไป เป็นทักษะที่จะไปสนับสนุนทักษะในกลุ่มหลัก 3 กลุ่ม ได้แก่ ทักษะชีวิตและการทำงาน ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม และทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี ทักษะเหล่านี้เกิดจากการฝึกซึ่งการอ่านออกเขียนได้จะเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงนำไปสู่เป้าหมายของการประสบความสำเร็จในชีวิต ทำให้เกิดความสัมฤทธิ์ผลในการที่มนุษย์จะเกิดทักษะต่างๆ ดังที่ได้กล่าวมา การเรียนรู้จึงต้องมีการฝึกหรือลงมือทำด้วยตนเอง เป็นการเรียนรู้แบบ Learning Doing and Thinking นอกจากนี้การอ่านออกเขียนได้หรือที่รู้จักกันดีในคำว่า “การรู้หนังสือ” สำหรับในศตวรรษที่ 21 จึงมิได้แค่เป็นการอ่านออกเขียนได้แบบนิยามเดิม หากแต่ต้องเป็นการรับข้อมูลข่าวสารในรูปแบบต่างๆ หรือที่เรียกว่าสื่อและมีความสามารถหรือทักษะในการพิจารณาความน่าเชื่อถือของสื่อที่ได้รับมา (วิจารณ์ พานิช, 2556) สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ไว้จำนวน 5 สาระ ได้แก่ สาระการอ่าน สาระการเขียน สาระการฟัง การดูและการพูด สาระหลักการใช้ภาษาไทยและสาระวรรณคดีและวรรณกรรม (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551) สำหรับนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานที่ได้ตั้งไว้ การจัดการเรียนรู้ตามสาระดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้นมิใช่เป้าหมายที่สำคัญคือ ให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ คุณธรรมจริยธรรม และค่านิยม สามารถใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างดี สามารถอ่าน เขียน ฟัง และดูได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผลและคิดเป็นระบบ มีนิสัยรักการอ่าน การแสวงหาความรู้และใช้ภาษาในการพัฒนาตน และสร้างสรรค์งานอาชีพ ตระหนักในวัฒนธรรมในการใช้ภาษาและความเป็นไทย ภูมิใจและชื่นชมวรรณคดีและวรรณกรรม ซึ่งเป็นภูมิปัญญาของคนไทย สามารถนำทักษะทางภาษามาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องตามสถานการณ์และบุคคลมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและสร้างความสามัคคีในความเป็นชาติไทย มีคุณธรรมจริยธรรม มีวิสัยทัศน์ โลกทัศน์ที่กว้างไกลและลึกซึ้ง การจัดการศึกษาในระดับพื้นฐานควรจึงควรศึกษาเทคนิควิธีการสอนต่างๆ ทั้งนำจิตวิทยาการเรียนรู้และวิธีสอนอย่างหลากหลายวิธีมาให้นักเรียนได้ฝึกทักษะซ้ำบ่อยๆ ครั่ง จนเกิดองค์ความรู้ที่สามารถวัดและประเมินผลผู้เรียนได้ด้วยวิธีการต่างๆ (กรมวิชาการ, 2546)

การพัฒนาผู้เรียนในวิชาภาษาไทย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้ภาษาไทยเป็นทักษะที่จะต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้

อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) นักเรียนจึงควรเรียนรู้และใช้ภาษาไทยให้ได้อย่างถูกต้องตามระเบียบแบบแผนในการใช้และในทุกโอกาส การเรียนการสอนภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนให้เกิดความเชี่ยวชาญ ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การอ่านและการฟังเป็นทักษะของการรับรู้เรื่องราว ความรู้ ประสบการณ์ ส่วนการพูดและการเขียนเป็นทักษะของการแสดงออกด้วยการแสดงความคิดเห็น ความรู้และประสบการณ์ การเรียนภาษาไทยจึงต้องเรียนเพื่อการสื่อสาร ให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ ความคิดมาเลือกใช้เรียบเรียงคำมาใช้ตามหลักภาษาได้อย่างถูกต้องตรงตามความหมาย กาลเทศะและใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2549)

กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประเมินสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษาแล้วพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ สมรรถภาพที่มีปัญหาได้แก่ ทักษะการอ่านและการเขียน ปัญหาคือการออกเสียงพยัญชนะ สระ คำควบกล้ำไม่ชัดเจน การแจกลูกสะกดคำ การใช้หลักภาษาไทยไม่ถูกต้อง การแจกลูกสะกดคำเป็นเรื่องจำเป็นมากสำหรับผู้เริ่มเรียน หากครูไม่ได้สอนการแจกลูกสะกดคำแก่นักเรียนในระยะเริ่มเรียนการอ่านเขียน การอ่านของนักเรียนจะขาดหลักเกณฑ์การประสมคำ เมื่ออ่านหนังสือมากขึ้น ทำให้สับสนและอ่านหนังสือไม่ออก เขียนหนังสือผิด ซึ่งเป็นปัญหามากของนักเรียนไทยในปัจจุบัน ผลจากการอ่านหนังสือไม่ออก เขียนไม่ได้ ย่อมส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอนในวิชาอื่นๆ ด้วย เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือสำหรับการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง (กรมวิชาการ, 2546)

ในปีพุทธศักราช 2556 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้มอบหมายให้โรงเรียนทั่วประเทศทำการคัดกรองนักเรียนที่อ่านไม่ออกในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยพบว่านักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อ่านหนังสือไม่ได้ประมาณร้อยละ 8 หรือคิดเป็น 64,000 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 800,000 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อ่านหนังสือไม่ได้ประมาณร้อยละ 4 หรือประมาณ 32,000 คนจากจำนวนนักเรียนทั้งหมดประมาณ 800,000 คน ส่วนนักเรียนที่มีระดับการอ่านอยู่ในระดับดีในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 56 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 60 ส่วนที่เหลือนอกจากนี้ก็มีเกณฑ์การอ่านอยู่ในระดับพอใช้และปรับปรุง (หนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันที่ 23 กันยายน พ.ศ.2556 หน้า 8) ซึ่งถ้าหากเด็กเหล่านี้จบการศึกษาในระดับประถมศึกษาและเรียนต่อในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นไปก็จะมีปัญหาในการศึกษาและเป็นอุปสรรคต่อการแสวงหาความรู้เพื่อเพิ่มเติมเนื้อหาคำการเรียนรู้ในระดับการศึกษาของตน และเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีอัตราการรู้หนังสือหรือมีสมรรถนะในการอ่านในระดับต่ำ สอดคล้องกับข้อมูลการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติในปีพ.ศ.2556 เรื่องสาเหตุที่ไม่อ่านหนังสือนอกเวลาเรียนและนอกเวลาทำงานจำแนกตามสาเหตุที่ไม่อ่านหนังสือและกลุ่มอายุ พบว่าในกลุ่มประชากรไทยที่เป็นวัยเด็ก (6-14 ปี) อ่านหนังสือไม่ออกร้อยละ 52.9 ซึ่งประชากรในกลุ่มดังกล่าวอยู่ในวัยเรียนและอาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพของเยาวชนในอนาคต เนื่องจากการอ่านนั้นมีคุณค่ามากมาย อย่างแรกคือข้อมูลและองค์ความรู้ใหม่ๆ อันเป็นความรู้และข้อมูลที่มนุษย์ต้องการล้วนมาจากการอ่านร้อยละ 80-90 ตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ นอกจากนี้การอ่านยังช่วยสร้างเสริมสุขภาพ เพราะการอ่านช่วยกระตุ้นการทำงานของสมองและกระบวนการคิด ทำให้ห่างไกลจากโรคความจำเสื่อม การใช้สมองคิดตามสิ่งที่อ่านจะทำให้สมองได้ทำการเก็บข้อมูลและเรียบเรียงข้อมูลใหม่ รวมทั้งกระตุ้นความจำเดิม ขณะเดียวกันเมื่อมีสมาธิกับการอ่านยังทำให้ลืมเรื่องที่กำลังเครียดหรือวิตกกังวลได้ด้วย

การปฏิรูปการเรียนรู้ นั้น เป็น 1 ใน 6 ประเด็นหลักตามร่าง Roadmap การปฏิรูปการศึกษา พ.ศ. 2558–2564 ประกอบด้วย ประเด็นย่อยต่างๆ อาทิ เร่งแก้ปัญหาอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ให้ซ้ำได้ พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนที่ห้องเรียน ส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ปรับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เน้นความเป็นพลเมือง ประวัติศาสตร์ ระเบียบ วินัย ศิลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ทักษะในศตวรรษที่ 21 และ อาชีพ และการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่มีชีวิต เพิ่มช่องทางการมีส่วนร่วมของภาคส่วนอื่นๆ ในสังคม กำหนดจุดเน้นแต่ละช่วงวัย เพิ่มช่องทางการเข้าถึงการศึกษาและการเรียนรู้ที่มีมาตรฐานแก่ เด็ก เยาวชน และประชาชน เช่น โทรศัพท์เพื่อการศึกษา ขยายผลต้นแบบ/การนำร่องรูปแบบที่ดี เร่งรัดกลไก พัฒนาระยะตาม พระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมคุณภาพการเรียนรู้สถาบันเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษา วิทยาลัยชุมชน อย่างไรก็ตามการปฏิรูปดังกล่าวอาจจะเกิดขึ้นได้ยากหากยังมีอุปสรรคที่สำคัญ ประการหนึ่งที่ยังได้รับการแก้ไขก็คือ “ปัญหาเด็กอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้” เนื่องจาก การอ่าน เป็นทักษะที่ สำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนา ความรู้ ความคิด ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงตามวิวัฒนาการในด้านต่างๆ การเขียน เป็นอีกหนึ่งทักษะที่สำคัญ เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร การบันทึก การถ่ายทอดประสบการณ์หรือนำเสนอข้อมูลต่างๆ หากผู้เรียนประสบ ปัญหาในการอ่านหรือการเขียนหรือทั้งสองอย่างย่อมส่งผลกระทบต่อเนื่องในการเรียนรู้ด้านอื่นๆ ไปด้วย

จากการศึกษารายงานของคณะกรรมการการศึกษา สภาผู้แทนราษฎร การติดตามและประเมินผล การปฏิรูปการศึกษาของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะของนักวิชาการด้าน การศึกษาแล้วพบว่า การศึกษาของไทยที่ผ่านมา นั้น ยังมีปัญหาและอุปสรรคด้านการเรียนรู้ที่ต้องเร่งปรับปรุง แก้ไขอยู่หลายประการ เช่น ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับคุณภาพผู้เรียน หลักสูตรการเรียนการสอน กระบวนการจัดการเรียนรู้และการวัดประเมินผล เป็นต้น โดยเฉพาะสภาพปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับคุณภาพ ผู้เรียน คือปัญหาเด็กอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ เนื่องจากประเทศไทยมีการเรียนภาษาไทยน้อยที่สุดเมื่อเทียบ สัดส่วนของหลักสูตรการเรียนการสอน ซึ่งเมื่อเด็กมีปัญหาในการอ่าน การเขียนหนังสือแล้วย่อมส่งผลให้เด็กมี ปัญหาในการเรียนรู้วิชาอื่นๆ ไปด้วย (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2555) เห็นได้จากสัมฤทธิ์ผลใน วิชาหลัก ได้แก่ ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552) แม้ประเทศไทยได้ลงทุนเพื่อการศึกษามากเป็นอันดับ 2 ของโลกก็ ตาม แต่ผลสัมฤทธิ์กลับได้ในระดับต่ำ ซึ่งถ้าหากปัญหาเหล่านี้ยังไม่ได้รับการแก้ไขก็จะสร้างผลเสียต่อนักเรียน อย่างใหญ่หลวงในอนาคต

ปัญหาการอ่านหนังสือไม่ออกมีผลเสียที่ไม่สามารถประเมินความเสียหายได้ เพราะความเสียหายนั้น เกิดขึ้นตลอดช่วงชีวิตของนักเรียน ไม่ว่าจะเป็นส่งผลกระทบต่อ การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ทำให้การดำรงชีวิตเป็นไป อย่างยากลำบาก การใช้การอ่านเป็นเครื่องแสวงหาความรู้ย่อมไร้ซึ่งประสิทธิภาพ นักเรียนจึงไม่สามารถ เพิ่มพูนองค์ความรู้และแสวงหาประสบการณ์ใหม่ๆ จากสื่อในรูปแบบต่างๆ ได้ นอกจากนี้การอ่านหนังสือ ไม่ ออกย่อมจะทำให้การสื่อสารในรูปแบบของการเขียนด้อยประสิทธิภาพลงไป ทำให้ปิดกั้นการแสดงออก ความสามารถในการเขียน แต่ที่หนักที่สุดก็คือนักเรียนจะเป็นคนที่มีทักษะในการคิด วิเคราะห์และสังเคราะห์ องค์ความรู้ต่างๆ ได้น้อยกว่าคนอื่นๆ ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวัดประสิทธิภาพจากการเรียนรู้ และทักษะในการ คิดวิเคราะห์ที่เป็นที่รู้จักดีได้แก่ ผลของการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ (Program for International Student Assessment: PISA) ผลของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Education Test: O-NET) และการทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (National Test:NT) ซึ่งสะท้อนระดับความสามารถทางด้านการศึกษาของผู้เรียน เพราะมีส่วนที่จะใช้ทดสอบประสิทธิภาพของ

การรู้ภาษาหรืออ่านออกเขียนได้ อันนำมาสู่การเข้าถึงองค์ความรู้และมีทักษะในการคิดวิเคราะห์สาระสำคัญของเนื้อหาต่างๆ เหล่านั้น

การเรียนการสอนในระดับชั้นประถมศึกษามีความสำคัญต่อผู้เรียนอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นช่วงชั้นที่มีการพัฒนาในด้านต่างๆ ทั้งทางด้านร่างกายและสติปัญญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น เนื่องการเรียนรู้ในช่วงวัยนี้จำเป็นที่จะต้องได้รับการพัฒนาความรู้ในด้านภาษา เนื่องจากภาษาเป็นเครื่องมือที่จะทำให้เด็กเหล่านี้ใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาองค์ความรู้ พัฒนาทักษะ และเพิ่มพูนสติปัญญา การเรียนรู้ภาษาจะช่วยให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องต่างๆ ที่มีการใช้ทักษะทางภาษาในระดับที่สูงขึ้นเรื่อยๆ การอ่านออกเขียนได้จำเป็นที่จะต้องได้รับการเติมเต็มมาจนสามารถใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สาเหตุสำคัญที่ทำให้นักเรียนประถมศึกษาอ่านไม่ออกก็คือการที่นักเรียนขาดทักษะในการสะกดคำ ทั้งการสะกดอ่านและการสะกดเขียน ในการแถลงผลงานของรัฐบาลในรอบ 6 เดือน (รอบวันที่ 12 กันยายน 2557 – 12 มีนาคม 2558) ปัญหาที่นักเรียนอ่านหนังสือไม่ออกเขียนไม่ได้ถูกจัดให้เป็นปัญหาเร่งด่วนในการแก้ปัญหา โดยอยู่ในหัวข้อเรื่องผลการดำเนินงานด้านสังคม วิจัยและจิตวิทยา โดยอยู่ในหมวดของการพัฒนาระบบการศึกษา การขับเคลื่อนนโยบายที่ 4 การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม พบว่าในภาพรวมส่วนราชการได้เร่งรัดการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนงานที่กำหนด รวมทั้งขับเคลื่อนงานที่เป็นจุดเน้นสำคัญของนโยบายรัฐบาล โดยสาระสำคัญในหลายๆ ข้อได้กล่าวถึงการแก้ปัญหาในการศึกษาและเรียนรู้ มีการเร่งปฏิรูปการศึกษาและยกระดับคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน การยกระดับคุณภาพการประเมินผลของนักเรียนทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ การเร่งรัดพัฒนาการอ่านออก เขียนได้ อ่านคล่อง เขียนคล่อง และสื่อสารได้ให้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ยกระดับคุณภาพการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ หรือ PISA ซึ่งหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการจัดการศึกษาของประเทศได้กำหนดเป็นปัญหาสำคัญและเร่งด่วนที่จะต้องแก้ไข ผลงานที่เห็นเป็นรูปธรรม โดยกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายให้ “ปี 2558 เป็นปีแห่งการปลดนักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้” โดยมีเป้าหมายการพัฒนานักเรียน คือ เด็กจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต้องอ่านออกเขียนได้ โดยจะต้องมีการประเมินผลที่เป็นรูปธรรม และนำไปสู่การดำเนินการที่สำคัญได้แก่ การจัดทำ “โครงการพลิกโฉมโรงเรียน ป.1 อ่านออกเขียนได้ใน 1 ปี” ตามแนวทางพัฒนาการทางสมอง (Brain – Based – Learning : BBL) มีการส่งเสริมให้จัดการเรียนการสอนภาษาไทยโดยการแจกลูกสะกดคำ แจกหนังสือแบบเรียนเร็วแบบใหม่นักเรียนชั้น ป.1-ป.3 ทุกคนทุกโรงเรียน แจกหนังสือคู่มือการสอนให้แก่ครูผู้สอน จัดทำสื่อ/นวัตกรรมการแก้ปัญหาการอ่านการเขียนภาษาไทยให้กับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาทุกโรงเรียน และการติดตามเร่งรัดพัฒนาการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนเชิงประจักษ์ โดยก่อนเริ่มโครงการ (มิถุนายน 2558) จำนวนนักเรียนที่อ่านออกเขียนได้ คิดเป็นร้อยละ 88.43 และหลังจากสิ้นสุดโครงการพบว่ามีย่านนักเรียนอ่านออกเขียนได้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 92.84 เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.16 (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2559)

สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานครมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับงานด้านการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประเภทสามัญศึกษาของกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย การจัดทำและพัฒนาแผนการศึกษาของกรุงเทพมหานคร จัดการศึกษาในระบบอย่างมีคุณภาพ ส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการบริหารจัดการเรียนรู้เป็นศูนย์กลางเครือข่ายสารสนเทศด้านการศึกษาส่งเสริมให้โรงเรียนมีระบบการประกันคุณภาพภายในเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาอย่างต่อเนื่องแบ่งส่วนราชการภายในเป็น 7 ส่วน

ราชการ ประกอบด้วย สำนักงานเลขาธิการ กองการเจ้าหน้าที่ กองคลัง หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงาน ยุทธศาสตร์การศึกษา กองเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน และกองพัฒนาข้าราชการครูกรุงเทพมหานคร สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร มีภารกิจในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานประเภทสามัญศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนของกรุงเทพมหานคร โดยมีโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 437 โรงเรียน กระจายในพื้นที่ 50 สำนักงานเขต มีนักเรียนประมาณ 300,000 คน

โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร เป็นสถานศึกษาที่นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ต้องเข้ารับการทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (NT) โดยผลการสอบของปีการศึกษา 2559 คะแนนเฉลี่ยรวมของทั้งสังกัดมีผลการประเมินน้อยกว่าเฉลี่ยระดับประเทศ คะแนนเฉลี่ยของสังกัดได้ 44.80 แต่คะแนนเฉลี่ยของระดับประเทศที่ 47.13 ซึ่งถือว่าได้คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าระดับประเทศ

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้สนใจศึกษาสภาพและแนวทางแก้ไขปัญหาการอ่านสะกดคำและการเขียนสะกด คำของนักเรียนระดับประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาสภาพปัญหา ของการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย และแนวทางแก้ไขปัญหของโรงเรียนเพื่อเป็นแนวทางในการ นำไปสู่การแก้ไขปัญหारेองของการอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำสำหรับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและผู้สนใจต่อไป คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การอ่านสะกดคำ หมายถึง การอ่านโดยสะกดคำ หรือออกเสียงพยัญชนะ สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์ การันต์ ที่ประกอบเป็นคำและออกเสียงออกมาเป็นคำ

การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนรูปของพยัญชนะ สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์และการันต์แบบ เรียงตัวเพื่อเขียนออกมาเป็นคำที่มีความหมาย

แนวทางการแก้ไขปัญหา หมายถึง รูปแบบ วิธีการ กระบวนการในการปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหการ อ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำ โดยผู้บริหาร ฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอน ดำเนินการร่วมกันทั้งที่เป็นรูปแบบและ ไม่เป็นรูปแบบ

วัตถุประสงค์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา

1. เพื่อศึกษาสภาพของการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเรื่องการสอนอ่านสะกดคำและ การสอนเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเรื่องการสอนอ่าน สะกดคำและการสอนเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหการอ่านสะกดคำ และเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยใช้การ วิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดย การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมและการใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์และถูกต้อง ผู้วิจัยใช้การเก็บข้อมูลที่หลายหลายวิธีเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ ครบถ้วนและครอบคลุมปัญหาในการวิจัย แหล่งข้อมูลและวิธีการเก็บข้อมูลมีดังนี้

1. การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทยจำนวน 3 ท่าน ได้แก่

- 1.1 รศ.ปิตินันท์ สุทธสาร คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (เกษียณ)
- 1.2 ผศ.สนั่น มีขันหมาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (เกษียณ)
- 1.3 ผศ.สมใจ บุญอุรพิภโย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (เกษียณ)

เพื่อให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการสอนอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำ รวมถึงวิธีในการแก้ปัญหาดังกล่าว เพื่อสร้างเครื่องมือวิจัยและตรวจสอบเครื่องมือวิจัยโดยผู้ทรงคุณวุฒิทั้งสามท่าน

1. การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 3 ท่าน ได้แก่

- 2.1 อ.นฤมล กังวานไกล ศึกษาพิเศษ (ภาษาไทย) สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร
- 2.2 อ.วันทนี หมั่นหาผล โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร (เกษียณ)
- 2.3 อ.กาญจนา ศุภวัชร โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร (เกษียณ)

เพื่อทราบข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขการอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา เพื่อสร้างเครื่องมือวิจัยที่จำแนกออกเป็น แบบสังเกตตามสภาพจริงและแบบสอบถามครูผู้สอนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการเก็บข้อมูลวิจัย โดยเลือกโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครแบ่งตามเขตบริหารงาน ซึ่งแบ่งเป็น 6 พื้นที่ คือ พื้นที่กรุงเทพฯ กลาง พื้นที่กรุงเทพฯ เหนือ พื้นที่กรุงเทพฯ ใต้ พื้นที่กรุงเทพฯ ตะวันตก พื้นที่กรุงเทพมหานครเหนือ และพื้นที่กรุงเทพมหานครใต้ โดยเลือกโรงเรียนในแต่ละพื้นที่ซึ่งมีผลการสอบ NT ระดับต่ำ ระดับกลาง และระดับสูงอย่างละ 1 โรงเรียน จากทั้งสิ้น 6 เขต รวมมีโรงเรียนที่จะเข้าไปศึกษาเก็บข้อมูลจำนวนทั้งสิ้น 18 โรงเรียน

2. สัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นป.3 จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ออกแบบและเข้ารหัสเพื่อสรุปเป็นผลวิจัยต่อไป

ผลการวิจัย

1. สภาพปัญหาเรื่องการสอนอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร แบ่งออกได้เป็นหัวข้อต่างๆ ดังนี้

สามารถสรุปผลได้ดังนี้

สภาพการสอน

-ขาดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำในโรงเรียนเนื่องจากข้อจำกัดเรื่องงบประมาณ บุคลากรและเวลา รวมถึงความตระหนักในปัญหาที่เป็นอยู่

ผู้สอน

-ครูที่สอนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นประถมต้น (ป.1-3) ไม่ได้จบเอกภาษาไทย จึงไม่รู้หลักในการสอนวิชาภาษาไทย

-ครูที่สอนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นประถมต้น (ป.1-3) ไม่ได้สอนในวิชาภาษาไทยแต่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างอื่นในโรงเรียน

-เวลาที่ครูจะได้ใช้ในการซ่อมเสริมเด็กที่อ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำไม่ได้ มีจำกัด เพราะมีภาระงานทั้งภายในและภายนอกหน่วยงานมากมาย

ผู้เรียน

-นักเรียนที่โรงเรียนรับเข้ามามีหลากหลายปัญหา ได้แก่ เป็นบุตรของแรงงานต่างด้าว มีสถานะเรียนรู้อยู่ต่ำ เป็นเด็กพิเศษทั้งที่มีใบรับรองแพทย์และไม่มี

ปัจจัยสนับสนุน

-ห้องสมุดควรได้รับสนับสนุนให้มีหนังสืออ่านที่น่าสนใจสำหรับเด็ก

2. แนวทางในการแก้ไขปัญหาการสอนอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

สามารถสรุปผลได้ดังนี้

2.1 ครูที่สอนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นประถมต้น (ป.1-3) ควรเป็นครูที่จบเอกภาษาไทยซึ่งรู้หลักในการสอนวิชาภาษาไทยโดยเฉพาะเรื่องการอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำ

2.2 การสอนอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำต้องอาศัยการฝึกฝนบ่อยๆ วันละ 5-10 นาที และควรทำต่อเนื่อง

2.3 ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยควรได้รับการอบรมเรื่องเทคนิคการสอนและการสร้างนวัตกรรมที่ส่งเสริมการอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำอย่างต่อเนื่อง

2.4 ผู้เกี่ยวข้องทุกคนไม่ว่าจะเป็นครูท่านอื่น ผู้ปกครอง ชุมชนควรร่วมมือกันในการส่งเสริมความสามารถในการอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำของเด็กจนกว่าจะสามารถอ่านออกและเขียนได้เพื่อต่อยอดการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น

2.5 ฝ่ายบริหารควรมีนโยบายในการลดภาระงานที่ไม่จำเป็นของครูลงแต่เพิ่มประสิทธิภาพเชิงวิชาการด้วยการให้ครูได้มีเวลาในการพัฒนาและแก้ปัญหาเด็กอ่านไม่ออกและเขียนไม่ได้

2.6 ควรมีการส่งเสริมให้มีการผลิตสื่อการสอนและนวัตกรรมที่ช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำได้ในรูปแบบที่ทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานและเพลิดเพลินแต่ได้รับความรู้โดยไม่รู้ตัวว่าเป็นการเรียนรู้

อภิปรายผล

จากการรวบรวมข้อมูลวิจัยและสรุปผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัย ได้ดังต่อไปนี้

1.สภาพปัญหาเรื่องการสอนอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่พบจากการรวบรวมข้อมูลวิจัยและสรุปผลการวิจัย พบว่าการสอนวิชาภาษาไทยครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ โดยเฉพาะปัจจัยที่มีจากตัวครูเอง ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาจึงสมควรจะต้องเป็นผู้สอนวิชาภาษาไทยและจบตรงสายเอกวิชาภาษาไทยที่ครูจบมาสำหรับครูที่สอนภาษาไทยและได้รับมอบหมายภาระงานอื่นที่ไม่ใช่การสอน จึงมีผลทำให้พัฒนาการทักษะในการเรียนภาษาไทยโดยเฉพาะการอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำได้รับผลกระทบ ซึ่งสอดคล้องกับ วรณีย์ โสมประยูร (2544) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ครูผู้สอนเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดในการช่วยเหลือพัฒนาการเรียนรู้และพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาให้กับนักเรียน เนื่องจากครูเป็นแม่แบบในด้านต่างๆ และความรู้ของครู ครูจะต้องมี

ความรู้เกี่ยวกับหลักการและวิธีการในการสอนและพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็ก ครูที่จบด้านการสอนภาษาไทยโดยตรงจะเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญหลักภาษาและเทคนิควิธีการในการถ่ายทอดความรู้ให้กับเด็กมากกว่าครูที่ไม่ได้จบสายการสอนวิชาภาษาไทยโดยตรง นอกจากนี้เนื่องจากการรับนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร เปิดโอกาสทางการศึกษาให้กับนักเรียนทุกคน จึงไม่สามารถคัดเลือกนักเรียนที่มีความพร้อมได้ เพราะนักเรียนที่รับเข้ามาอาจมีปัญหาในเรื่องของเข้าใจภาษาไม่ว่าจะเป็น เป็นบุตรของแรงงานต่างด้าว เป็นเด็กที่เรียนรู้ช้า และเป็นเด็กพิเศษที่มีทั้งมีใบรับรองจากแพทย์และไม่มีใบรับรองจากแพทย์ ความผิดปกติของร่างกายของเด็กเองเช่น ปากแหว่งเพดานโหว่ เป็นต้น สอดคล้องกับที่ วรณีย์ โสมประยูร (2544) ได้อธิบายปัจจัยที่มาจากตัวนักเรียนเอง ที่มีอิทธิพลกับการพัฒนาทักษะในการใช้ภาษา เนื่องจากนักเรียนมีความแตกต่างกันระหว่างบุคคล โดยสรุปคือ สภาพทางด้านร่างกาย ระดับสติปัญญา อารมณ์ของนักเรียน ความสนใจของนักเรียน ความรู้พื้นฐานของนักเรียนและภูมิหลังของนักเรียน ล้วนแล้วแต่ส่งผลต่อการเรียนและการพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาทั้งสิ้น

นอกจากนี้เวลาที่ครูจะได้ใช้ในการซ่อมเสริมเด็กที่อ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำไม่ได้ ถูกกลืนรอนไปด้วยภาระงานอื่นๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) ถึงมาตรการในการแก้ปัญหาเด็กนักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ มาตรการที่ 3 ข้อที่ 1 คือ ครูให้เวลากับการเรียนการสอนภาษาไทยในหนึ่งวันให้มากที่สุด โดยเน้นการอ่านและการเขียน และสภาพปัญหาที่พบในเรื่องของการขาดกิจกรรมการอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำที่สมควรจัดให้มีขึ้นในโรงเรียน เนื่องจากข้อจำกัดเรื่องงบประมาณ บุคลากรและเวลา อีกทั้งความตระหนักในสภาพปัญหาที่เป็นอยู่ สอดคล้องกับสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2558) ถึงโครงการในการแก้ปัญหาเด็กนักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ หัวข้อใหญ่ที่ 2 กล่าวคือ กิจกรรมหลายๆ กิจกรรมที่เอื้ออำนวยต่อการแก้ปัญหาและส่งเสริมพัฒนาในการอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ได้แก่ กิจกรรมพัฒนาการอ่าน การเขียน กิจกรรมเสียงตามสาย กิจกรรมแต่งประโยคจากภาพ และกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้สิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ภายในโรงเรียน ซึ่งล้วนแล้วแต่ใช้งบประมาณน้อยเพียงแต่เพิ่มเวลาให้กับบุคลากรในการจัดกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้มากขึ้น

2. แนวทางในการแก้ไขปัญหาการสอนอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร จากการรวบรวมข้อมูลวิจัยและสรุปผลการวิจัย พบว่า ครูที่สอนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น (ป.1-3) ควรเป็นครูที่จบเอกภาษาไทย สอดคล้องกับสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551) ที่กล่าวไว้ว่าการจัดการศึกษาในระดับพื้นฐานครูควรศึกษาเทคนิควิธีการสอนต่างๆ ทั้งนำจิตวิทยาการเรียนรู้และวิธีสอนอย่างหลากหลายวิธีมาให้นักเรียนได้ฝึกทักษะซ้ำๆ บ่อยครั้ง ดังนั้น ครูที่จบเอกการสอนโดยตรงย่อมมีวิธีการและเทคนิคในการสอนตลอดจนรู้หลักภาษาไทย วิธีการนำเอาหลักภาษาและวิธีการสอนมาผนวกรวมเพื่อจัดการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของบทเรียน เช่นเดียวกับการสอนอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำที่จำเป็นต้องอาศัยการฝึกฝนบ่อยๆ ทำต่อเนื่องทุกวัน และสอดคล้องกับ วรณีย์ โสมประยูร (2553) ที่กล่าวไว้ว่าการสอนที่เอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้จะต้องพัฒนาทักษะ 4 ด้านไปพร้อมๆ กัน ทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน และทำควบคู่กันไปอย่างสม่ำเสมอ ไม่เน้นเพียงด้านใดด้านหนึ่ง นอกจากนี้ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยควรได้รับการอบรมเรื่องเทคนิคการสอนและการสร้างนวัตกรรมที่ส่งเสริมการอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2558) ถึงมาตรการในการแก้ปัญหาเด็กนักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ มาตรการที่ 2 ข้อที่ 4 ที่กล่าวไว้ว่า คณะครูประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการสอนภาษาไทยอย่างน้อยสัปดาห์

ละ 1 ครั้ง และข้อ 7 ที่กล่าวไว้ว่า คณะครูร่วมกันผลิตสื่อภาษาไทย เพื่อให้ครูนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ซึ่งรวมไปถึงผู้เกี่ยวข้องทุกคนไม่ว่าจะเป็นครูท่านอื่น ผู้ปกครอง ชุมชนควรร่วมมือกันในการส่งเสริมความสามารถในการอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำของเด็กจนกว่าจะสามารถอ่านออกและเขียนได้ เพื่อต่อยอดการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น นอกจากนี้ในมาตรการที่ 1 ของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2558) ยังระบุถึงผู้บริหารควรให้ความสำคัญของการสอนภาษาไทย ทุกระดับชั้น ให้การสนับสนุนครูให้มีกำลังใจ การจัดการเรียนการสอนโดยให้การสนับสนุนด้านวัสดุการเรียนการสอน การสร้างขวัญกำลังใจ และตรงกับข้อสรุปในงานวิจัยว่าฝ่ายบริหารควรมีนโยบายในการลดภาระงานที่ไม่จำเป็นของครูลงแต่เพิ่มประสิทธิภาพเชิงวิชาการด้วยการให้ครูได้มีเวลาในการพัฒนาและแก้ปัญหาเด็กอ่านไม่ออกและเขียนไม่ได้

จากการเก็บข้อมูลวิจัยยังค้นพบอีกว่าควรมีการส่งเสริมให้มีการผลิตสื่อการสอนและนวัตกรรมที่ช่วยให้ นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำได้ในรูปแบบที่ทำให้ นักเรียนเกิดความสนุกสนานและเพลิดเพลินแต่ได้รับความรู้โดยไม่รู้สึกว่าเป็นการเรียน และวิธีการสอนอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำที่ได้ผลมากที่สุดคือการสอนแบบแจกลูกสะกดคำ ตรงกับความเห็นของกรมวิชาการ (2546) ได้อธิบายความสำคัญของการสอนแบบแจกลูกสะกดคำ เป็นเรื่องจำเป็นมากสำหรับผู้เริ่มเรียน หากครูไม่ได้สอนการแจกลูกสะกดคำแก่นักเรียนในระยะเริ่มเรียนการอ่าน นักเรียนจะขาดหลักเกณฑ์ในการประสมคำ ทำให้เมื่ออ่านหนังสือมากขึ้นจะสับสน และอ่านหนังสือไม่ออก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการศึกษาสภาพและแนวทางแก้ไขปัญหการอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร เป็นแนวทางให้ผู้สนใจถึงปัญหาเด็กนักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ได้นำเอาข้อค้นพบไปใช้ในการแก้ไขปัญหในสถานศึกษาของตนเองตั้งแต่ระดับชั้นเรียนจนถึงระดับนโยบายเพื่อให้เด็กไทยปลอดจากการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ภายในปี 2558 ตามที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. เป็นแนวทางในการสร้างนวัตกรรมที่จะมาแก้ปัญหการสอนอ่านสะกดคำและสอนเขียนสะกดคำ
2. ศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการสอนอ่านสะกดคำ

รายการอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2546). *คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2545*. กรุงเทพมหานคร : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

- คณะกรรมการขับเคลื่อนและเร่งรัดการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาล (กขร.). (2558). รายงานผลการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาลนายกรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา (ระหว่างวันที่ 12 กันยายน 2557 – 12 มีนาคม 2558). สืบค้นจาก https://www.ocsc.go.th/sites/default/files/attachment/article/201509_report.pdf
- คอลัมน์การศึกษา. (2556, 23 กันยายน). หนังสือพิมพ์มติชน.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2531 (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.
- ลุนา ศรีฤทธา. (2553). รายงานการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (รายงานผลการวิจัย). ขอนแก่น: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นเขต 2.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- วรรณิ์ แกมเกตุ. (2551). วิธีทหายวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วรรณิ์ โสมประยูร. (2544). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- วรรณิ์ โสมประยูร. (2553). เทคนิคการสอนภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: ดอกหญ้าวิชาการ.
- วิลมรต์น์ สุนทรโรจน์. (2544). นวัตกรรมตามแนวคิด Backward Design. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิลมรต์น์ สุนทรโรจน์. (2549). นวัตกรรมตามแนวคิด Backward Design. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิจารณ์ พานิช. (2556). การสร้างการเรียนรู้ สู่ศตวรรษที่ 21. กรุงเทพมหานคร: ส.เจริญการพิมพ์.
- บัณฑิต แจ้งจบ. (2545). การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกดที่มีพยัญชนะใช้หลายตัว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต). มหาวิทยาลัยทักษิณ, สงขลา.
- ผ่องศรี วาณิชยศุภวงศ์. (2546). เอกสารคำสอนระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). ปัตตานี: ฝ่ายเทคโนโลยีการศึกษา สำนักวิทยบริการมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- มณฑาทิพย์ อุตตปัญญา. (2552). การใช้เกมพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต). ไม่ได้ตีพิมพ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). หลักวิธีสอนอ่านภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร. (2551). 36 ปีกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร: สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561). กรุงเทพมหานคร: พรักหวานกราฟฟิค.

- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2555). รายงานคณะกรรมการการศึกษา สภาผู้แทนราษฎร เรื่อง สรุปผลการดำเนินงาน ปีที่ 1 (ระหว่างวันที่ 28 กันยายน 2554 - 30 กรกฎาคม 2555). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2556). การสำรวจการอ่านหนังสือของประชากร พ.ศ.2556. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานสถิติแห่งชาติ.
- สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2555). สารสังเขปประเด็นการปฏิรูปประเทศไทยด้าน การศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2558). สรุปผลที่สำคัญการสำรวจการอ่านของประชากร พ.ศ. 2558. กรุงเทพมหานคร: บางกอกบล๊อค.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2558). แนวทางการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามจุดเน้นการ พัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านอ่านออก เขียนได้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6. กรุงเทพมหานคร: , สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานเขตบางแค. (2558). แผนปฏิบัติการราชการประจำปี พ.ศ. 2558. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเขต บางแค.
- สำนักนายกรัฐมนตรี. (2559). สรุปรายงานการขับเคลื่อนและเร่งรัดการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาล (ระหว่าง วันที่ 12 กันยายน 2557-31 มกราคม 2559) นโยบายที่ 4 การศึกษาและเรียนรู้ การ ทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- อภิญญา ตันทวีวงศ์. (2557). รักการอ่านฐานสังคมเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการ เรียนรู้และคุณภาพเยาวชน.
- Garcia,Carol Ann. “The Effect of Two Types of Spelling Instruction on First-grade Reading,Writing,and Spelling Achievement”.Dissertation Abstracts International.58 (9) : 3459-A ; March,1998